

[Statsministeren]

Jeg kan godt svare ganske kort på det spørgsmål, hr. Albertsen har stillet skriftligt, men jeg syntes, det var rimeligt og elskværdigt af mig at give en lidt mere udtømmende besvarelse, hvoraf det jo fremgår, at regeringen ikke har kunnet eller villet lægge den linje, at samtlige takster osv. skulle stige med præcis de 4 pct. Svaret på det skriftlige spørgsmål, hr. Albertsen har stillet, er, hvis jeg skal sige det kort: nej. Men jeg har ikke fortrudt, at jeg gav en mere udtømmende besvarelse i første omgang.

Albertsen (S):

Jeg kan jo næsten kun gentage Chestertons ord – de svarer stadig væk til besvarelsen.

Jeg forstår, at statsministeren har anset det for mere påkrævet at blande sig i et systems opbygning og en parlamentarisk valgt forsamlings afslutning med hensyn til arbejdsplan og arbejdsprogram og i den forbindelse altså også elegant har overset sine indledende bemærkninger, da dette folketing startede den 5. oktober 1982.

Dohrmann (FP):

Det burde være unødvendigt, men jeg vil spørge, om statsministeren er enig i, at en gennemførelse af de tanker, hr. Albertsen gør sig, vil resultere i følgende: hvis brugerne ikke skal betale de faktiske omkostninger, har man 3 muligheder: enten højere skatter eller afskedigelse af medarbejdere eller optagelse af nogle større udenlandslån. Ville det ikke være resultatet af det, hr. Albertsen gør sig til talsmand for?

Tastesen (S):

Det er statsministerens svar til hr. Albertsen, som giver mig anledning til at spørge statsministeren, om statsministeren ikke er bekendt med, at vejen til at skaffe midler til Danmarks Radio dels går gennem licensopkrævningen, dels gennem, at man rationaliserer uhensigtsmæssige forretningsgange. F.eks. har den rationalisering, der har været i gang i Danmarks Radio, ført til, at 140 stillinger er blevet nedlagt. Den aktivitetsudvidelse, der kommer til udtryk i planen, og som skal tilgodese lytternes og seernes ønsker om bedre kvalitet, bl.a. decentralt gennem en udvidelse af regionalradioen, har et flertal stået

bag, og indtægterne dertil kommer altså dels ved en bedre tilrettelæggelse, dels ved den beskedne licensforhøjelse, der her er tale om.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne rette en misforståelse. Det er ikke således, at radiatorrådet er suverænt og kan fastsætte licensen selv. Det ville sandelig også have været letsindigt, om man havde indrettet lovgivningen således, navnlig når jeg tænker på den holdning, som to af mine kolleger som medlemmer af folketinget, hr. Tastesen og hr. Albertsen, så tydeligt har afsløret i dag.

Loven går ud på, at radiatorrådet har den opgave at behandle Danmarks Radios budget og indstille et licensforslag. Det modtages derefter af kulturministeren, og så er det kulturministerens opgave at fremsende et aktstykke til finansudvalget, og så må finansudvalgets tiltrædelse indhentes.

Sådan vil det naturligvis også fungere i år, og jeg kan sige, at kulturministeren med tilslutning i regeringen er indstillet på at fremkomme med et aktstykke til finansudvalget, som anbefaler en licensstigning på 4 pct.

Nu taler vi jo ikke om de nærmeste måneder, for licensen stiger jo den 1. april i år med 13 pct., vi taler om tiden fra den 1. april 1984 og frem. Og man skal i denne sammenhæng ikke glemme, at Danmarks Radio dog er i den situation at kunne imødesee visse voksende indtægter, fordi flere anskaffer sig fjernsyn, og fordi der fortsat er en reserve til rådighed af mennesker, som har sort/hvidt TV, og som efterhånden anskaffer sig farve-TV. Man kan altså imødesee øgede indtægter.

Hr. Dohrmann og jeg er altså ganske enige om, at det ville være helt tovligt, hvis det var sådan, at Danmarks Radio på et sådant område var suveræn. Det passer heller ikke sammen, for det er jo ikke Danmarks Radios opgave at bringe orden i det danske samfunds økonomi, det er regeringens og folketingets, og derfor må vi også tage Danmarks Radios budget og licens under kikkertens besigtigelse.

Jeg tror, at jeg nu har svaret på både Chestertons og egne vegne.

Ole Espersen (S):

Når jeg først stiller spørgsmålet nu, er det, fordi jeg ikke ville genere statsministeren